

всѣки французинъ ся занимавалъ съ каквото искалъ, като не искалъ никакво позволение отъ заключеннитъ корпораций, и въ процесътъ на работата си, като ся не ръководилъ отъ нищо друго, освѣнъ отъ личния си вкусъ и отъ исканията на купувачигъ си. Въ областта на занаятчийското производство, тѣзи радикална реформа, особено силно съдѣйствувала за оживлението на търговията, и тѣзи третя причина ся отличавала отъ първитъ двѣ въ онова отношение, че само отъ тѣзи третя причина, за въ бѣдѣ е можало да ся очѣкватъ твърди и дѣйствиелно-благодѣтелни резултати. Въ Мартъ 1791 година, националното събрание утвърдило работата отъ 4 Августъ съ положителенъ законъ, по когото, на всѣки французинъ ся предоставявало право да ся занимава съ любимия си занаятъ, съ това единственно условие, щото той ежегодно да плаща на господарството определенъ данѣкъ за патентъ.

По поводъ на този законъ, Маратъ забѣлѣжилъ въ вѣстникътъ си че свободната конкуренция ще поведе подиръ си занаятчийска анархия, систематическо плутовство и всеобщо раззорени. Тѣзи предсказания ся не изпълнили въ всичкия си обѣмъ, защото унищожението на цеховетъ, въ всѣки случай било, значителна крачка напредъ; но тъмнитъ страни на свободната конкуренция, дѣйствиелно били върно отбѣлѣжени, и надъ отстранението на тѣзи тъмни страни, до сегашно време безуспѣшно ся стараятъ много мислителни, на които идеитъ дълго още ще стоятъ по високо отъ правителственното уравни-